

Борко се засмѣ :

— Ходи въ Америка и се върна. Преди три години баща му умрѣ, той продаде всичкия си имотъ и замина. Стоя година въ Америка и се върна. Намѣрилъ си добра работа, добри пари получавалъ, но домилѣло му за село. Добре че бѣ си запазилъ паритѣ отъ имота, та сега наново си купи земя. Работи и пѣе. Мило му е сега и село, и баиръ, и поле... Помнишъ ли, байко, едно време какво разправяше ? Всичко му било омръзнало...

— Спомнямъ си.

— А като се върна, най-напредъ запиталъ за Маджаръ. И най-напредъ при него отиде. Па и Маджаръ го позна. Макаръ че вече не виждаше, замаха опашка и лизна ржката му. Азъ му се смѣхъ отъ все сърдце: „Е, Генчо, въ Америка нѣма ли кучета?“ — Има, ама...“ И като ме удари по рамото, викна, та го чу цѣло село: „Хубаво е, братко, въ Америка, хубаво е по цѣлата земя, но най-хубаво си е нашето село!“

Змей Горянинъ

МАЛКО СМѢХЪ

Учителътъ по граматика предава урокъ за превъзходната степенъ.

— Коя е превъзходната степенъ на силенъ ? пита той.

— Най-силенъ! отговарятъ ученицитѣ.

— На слабъ ?

— Най-слабъ!

— На боленъ ?

— Мъртавъ!

— Лельо, азъ мога вече да познавамъ часоветѣ по часовника! важно казва Митко на леля си.

— Тѣй ли ? Я да видимъ! Колко е сега часътъ ?

— Да почакаме, сериозно казва той.

— Защо ?

— Ами че докато удари! Колкото пжти удари, толкова е и часътъ!

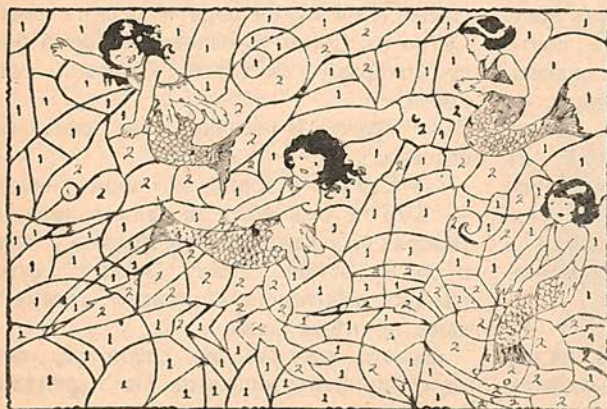
Господарката : — Купи ли гжба ?

Слугинята : — Не, госпожо, нѣмаше добри, всички бѣха пълни съ дупки!

— Какво да ти купи татко за именинъ ти день ?

— Единъ мотоциклетъ съ госпожица отзадъ!

Сиренитѣ се забавляватъ

Сиренитѣ лудуватъ. Всѣхъ една отъ тѣхъ си е избрала животно за езда. Така на воля се носятъ по вълнитѣ. Но кои сж животнитѣ, избрани отъ страннитѣ сжщества ? Който иска да узнае това, нека вземе моливъ и внимателно да начерни всички части, означени съ число 2. Животнитѣ ще изпъкнатъ много ясно.